

Quaestio theologica.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.25

Type de document : affiche

Période de création : 3e quart 18e siècle

Date de création : 1750 (vers)

Description : Une feuille manuscrite, découpée dans l'affiche originale. Les bords sont irréguliers. Une importante déchirure sur le bord droit. Coin supérieur gauche mutilé. Perforations en divers endroits. Encre brunie pour l'ensemble du texte. Encres bleue et rouge pour certains mots. Au verso des traces de colle et un fragment adhérent de page imprimée. Papier vergé filigrané.

Mesures : hauteur : 396 mm ; largeur : 292 mm

Notes : Fragment d'une affiche annonçant la question de théologie que doit soutenir un candidat. Seul le texte des articles développés a été conservé dans ce fragment, sans indication d'auteur, de lieu ou de date. La question est: "Qui est la source de l'eau jaillissant dans la vie éternelle ?". Les articles constituent un développement sur la grâce. Dans le troisième, l'auteur s'oppose au jansénisme et rappelle les condamnations de cette doctrine énoncées par différents papes au 17ème siècle. Le texte est manuscrit. Les débuts de paragraphes et les mots importants sont tracés à l'encre rouge ou bleue.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

Quis Est Fons aquae salientis In Vitam æternam

GRATIA quae est Domini supernaturalis Dilectionis ad vitam aeternam. Cupio quidem hostes infameissimi fuerunt. Religionem quam maiore a
lex quam per legem trahentes arbitrio, etiam omnes sine habere, sed actuali, internam tamen satisfactionem tunc motum punitus ajuerunt, sed ex
tunc tamen per legem trahentes arbitrio, etiam omnes sine habere, sed actuali, internam tamen satisfactionem tunc motum punitus ajuerunt, sed ex
tunc tamen per legem trahentes arbitrio, etiam omnes sine habere, sed actuali, internam tamen satisfactionem tunc motum punitus ajuerunt, sed ex

proprio Bonati laboraverunt à Pelagianis propter quos semper clagiani, gratia interiori necessitatem ad singulos actus disponere ad Justitiam fidei Constantinopolitanae nites, qui quid in Contrariis praevident, jamminu, quibus non fuit S. Augustinus unde curio damnata est prima

Quis quis Agitur Pelagianismi aut Semipelagianismi nota fuisse non vult, gratia praeiudicialis interueniens, utrum ad omnes et singulos actus deos agnoscat necesse sit. (Cedit agitur necessariam esse gratiam. 1° ad quodlibet bonum supernaturale. Cognoscendum. 2° ad quodlibet bonum opus supernaturale. Etiam necessariam esse. ad quodlibet suum. Verum, suum bonum opus naturale dicitur. Cognoscendum aut faciendum: quia quoniam tamquam saltemur multum naturalis quorum vi. Cognoscit, ut presentia haberi non potest abque gratia. Inferioris auxilii, quodlibet v.g. impellit omnium propter unum legem naturalem, 3° Etiam, aut ex his natura, et alia quomodo quodlibet licet supernatura ha non sint, auxilium tam supernaturale indigent, Ceteris autem ordinis naturalis. Etiam, etiam sufficit natura humana, ... ad semipelagianismi errorem. Dicit axioma vulgare fuisse, quod fuisse sit, Deo non digne gratiam, si loquar, subdit.

Expositio gratia Ebriotti de furore accitimi cultus, in cui tamen unitate praxonomi infidelissimi petere predestinati sunt, prota Sancto, P^a maltheallibus suis profligant. Eclipsis predestinationum quidem in Concilio Arelatensi anno 476. Nequissimo anno 898. et Carri-diao tum anno 89 & tum in Concilio Valentino anno 896. Damna videlicet appropiat tam non nul quod sensum Cogitationis valentini. Innotum praxonomi Gentilii Iouenino dicitur pro ma; L'huber-anorum quoque et Caluistidum prescripte fuerit dicta in Concilio Tridentino sessione 4^a. Con. 1^a 1^a 6^a. Praxonomi praxonomi 46. Summa praxonomi, verum praxonomi ob hereticitatem, falsitatem & Bulla sua damnavit. In hac quidem Bulla aliquid mutatum aut interpolatum sola frui

rum omnium Impia Cognata Et a gratum necessarium, mandatorum, impossibilitatem, liberi arbitrio destructionem, gratia sup-
pro omnibus & bonis iudicium maiore quam per hoc bonitatem renouavit Boninus Iuuenius Iste suo libro Cui titulus Augustinus ne qua qu-
fuerit merito damnata sunt a summi pontificibus Iuuenius in 2° anno 1652 Alexandro VII. anno 1661 Clemente IX. anno 1667, nulla f-
Archiepiscopus Cuius Iudicium pro diffinitione sua exponebat quatuor Principis a Clemente IX. huius porro Iuuenius doctrina falso propter in- & hereticis ri-
niente terram videlicet ex Grotio, quorum quatuor gradibus superior sit, vinet nescit Et huiusmodi delictationis promissiones et necessitatem non tam apud
Iuuenius - baris huiusmodi multo attrita, luteo fulminebus ad quatuor tantum Calabri, totiusque in variis Gyros et Paucitatem fluxus superi-
tum, et lo majore Et a totam Andania, ut dicitur, quos duo verbis in exemplo docuit L. Iuuenius luteo et luteo, fulmineaque glorio Continetur, et a
tum Caduamiam ostendit.

[illegible]

et Pelagianis, qui loquuntur.
salutem omnium fundamētum et Causa meritoria. In praedictis Statu est. **Christus Jesus**, qui non pro se solum

unde **Gratum** quod sufficiens dicitur omnibus hominibus offerri nemini excepto Etenim, iustus et peccatoribus idem dicitur, iustus et impius ad salutem sui baptizari gratiam peruenire possunt. Constat autem immensum esse actum dicitur et imperium, in quo per gratiam distributivam, quod quilibet meritis tantum ad proprios fructus gratie volentibus Commendat omnem prorsus quodque subtrahit gratiam, qui pariter et in data pugna et in omni tentatione sua aliter loquitur. Thomista, aliter Congruentia, aliter vero Equitas, non multi Theologi qui cum in hoc Communiunt, gratiam nemini sufficiens duo semper fructus exhibent. Solutum, gratiam sufficientem suo non semper fructus esse effectum, tum ad faciliorem quendam impetum, tum ad superius addendum per rationem dicitur, pariter exhibentem gratiam sufficientem suam non semper fructus esse effectum habere, effectum diuini contentum solent alio modo et dicitur, de nomine tamen dicitur gratiam salubrem exhibentem suam habere ad differentiam gratiae de se efficacie parua gratia fons est, quam scaturit ex hoc sufficientissimi dicitur.

Præter Gratiam *sufficiensdem*, Theologi omnes Efficacem agnoscunt, non in actu primo tantum, sed
 naturâ suâ, nec nec, non Communiunt; nos dicimus probabiliter videri dari aliquas gratias in se et ex naturâ suâ Efficaces, in his pro-
 babilis occurrit, hoc tamen Certum omnino esse credens non audemus. Unde, porro repetenda sit gratia Efficacia, an in abundantia
 sit Communiens prævalentis, ut voluit nonnulli; an ex motione virtuosâ impellente, et physica voluntatem determinante, ut voluit
 in prævalentem, ut Censuit Thomas Pinus; an in gratia vi simul et Circumstantiâ cum speciali Dei Erga Ceteros homines vol-
 untate Dei motiones morales quidem sed Infallibiliter voluntatem determinantes, res sit propter difficultatis ad dirimendum; nos Ingi-
 nitatem gratiæ Infirmamus non repugnare ratione gratiæ Efficacitatem in mira Dei motione, quæ in se hominum Infallibi-
 litatâ quæ sit *Sors aquæ salientis in vitam æternam*.

